

Отецъ Паиси

Автобиография.¹⁾

Азъ иеромонахъ Паиси, родомъ отъ Самоковска епархия, живѣхъ въ Хилендарския манастиръ на Атонската гора (Света Гора). Тука братъ ми Ларенти бѣше егуменъ, а азъ подегуменъ. Братъ ми е по-старъ — на 60 години, а пъкъ азъ по-младъ — на 40 години. Прѣзъ това врѣме Хилендарскиятъ манастиръ плащаше на турцитѣ данѣкъ 3000 гроша (600 лева). Но той не можа да плаща тия пари, та задлъжниѣ 27,000 гроша. Тогава между калугеритѣ въ манастиря настѣпи несъгласие, крамоли, караници и безспокойства. Тия работи азъ не можихъ да търпя и затова напуснахъ Хилендаръ, та се прѣселихъ въ Зографския манастиръ. Още докато бѣхъ въ Хилендарския манастиръ азъ почнахъ да мисля, какъвъ е българския народъ. Много ми бѣ жално и мжно, че за българитѣ нѣмаше никаква история, въ която да се разказва за нашитѣ царе, патриарси и светии. Гърцитѣ и сърбитѣ се присмиваха на насъ българитѣ, че сме били винаги прости и не сме имали нѣкога силно царство. Това много ми кжсаше сърдцето и азъ почнахъ да диря и узная, дали нѣкъждѣ не се пише нѣщо и за моя народъ. Мигаръ той ще да е билъ винаги само овчаринъ, козаринъ

¹⁾ Автобиография се казва съчинението, въ което самъ писателтъ (автортъ) пише за себе си.